POATE AJUNGE GALAȚIUL O REGIUNE FRUNTAȘĂ ÎN FOTBALUL ROMÂNESC?

FOTBALUL DIN REGIUNEA GALAȚI ÎN CIFRE

NUMĂRUL DE ECHIPE: 133

– 3 DE CATEGORIA B:

Siderurgistul Galați	– locul 2
Oțelul Galați	– locul 11
Progresul Brăila	– locul 14

– 4 DE CATEGORIA C:

Gloria C.F.R. Galați	– locul 8
Ancora Galați	– locul 9
Unirea Focșani	– locul 3
Flamura roșie Tecuci	– locul 14

– 14 ECHIPE DE REGIUNE

Numărul jucătorilor legitimați: 6.200

Numărul arbitrilor: 217

Numărul terenurilor omologate: 68

Numărul antrenorilor (calificați): 26

Din discuțiile pe care le-am avut cu factori de răspundere în sportul gălățean, cu antrenori și fotbaliști ca și cu numeroși iubitori ai jocului cu balonul rotund, era ușor de înțeles consensul tuturor, exprimat cu pasiune în dezideratul **„VREM FOTBAL DE CALITATE, vrem să creștem, dorim ca regiunea noastră să se afirme pe arena fotbalului românesc".**

Autorul acestor rînduri își propune în cele ce urmează să prezinte bogata „argumentație locală" DE FAPT, suportul material al dezideratului de mai sus, încercînd să arate și unele contradicții care subminează țelul propus.

O comisie regională realistă

Nu întîmplător începem analiza noastră cu prima verigă a fenomenului: fotbalul de masă. Potențialul, un izvor nesecat de „materie primă" pentru fotbalul de performanță, de multe ori desconsiderat de cei care vor rezultate rapide, spectaculoase și care ocolesc MUNCA DE CREAȚIE în formarea fotbaliștilor, preferîndu-i diverse proceduri abile.

In regiunea Galați, antrenori și conducători au ajuns la concluzia că viitorul fotbalului local de performanță rezidă în munca de depistare și de creștere a numeroaselor talente din furnicarul de echipe mici. Și pentru că această concluzie — la care au ajuns, reflexiv, și alții dar n-au luat măsuri concrete, eficiente — să nu rămînă la stadiul „vorbe frumoase", comisia regională de fotbal, îndrumată nemijlocit de consiliul regional UCFS și chiar de președintele consiliului, T. Oprică, a stabilit ca în campionatul regional echipele să alinieze — obligatoriu — 7 jucători avînd maximum 23 de ani (4 fiind sub 20 de ani).

Scoțind jucătorii vîrstnici, fără perspectivă, dînd cale liberă tinerilor, campionatul regional a devenit o treaptă utilă în formarea tinerilor fotbaliști care pe măsură ce se afirmă pot fi promovați la echipe de „C" și „B".

Nerămînînd la stadiul organizatoric, comisia regională, care a urmărit cu atenție desfășurarea partidelor din turul campionatului regional, a și operat o selecție în rîndul echipelor regionale, remarcînd un lot de vreo 30 tineri fotbaliști. Este vorba de Ene, Teodorescu *(Dunărea Brăila)*, Neagu, Sterică *(Metalul Brăila)*, Nicoară, Iepureanu *(Votința Horia)*, Sandu, Galeș *(Tractorul Galați)*, Vergu, Carst *(Chimica Mărășești)*, Husar, Toma *(SUT-ICMSG)*, Drăgan, Toma *(Viitorul Rușețu)*, Ciulea, Andrei, *(Laminorul Brăila)* etc.

Acești tineri jucători, ca și alții, sînt urmăriți în evoluția lor și este o certitudine faptul că mulți dintre ei — numele unora circulă deja între antrenorii primelor echipe ale regiunii — vor fi promovați în viitorul apropiat în categorii superioare.

Considerăm că atitudinea și măsurile luate față de fotbalul din campionatul regional exprimă un punct de vedere realist, demn de remarcat.

Adăugînd și grija față de cele mai mici vlăstare — în regiunea Galați activează 4 centre de copii și juniori: „Viitorul" Galați (cu 80 de copii), „Dacia și Unirea"-Brăila (120 de copii), „Unirea"-Focșani (60 de copii și „Flamura roșie-Tecuci (60 de copii), — avem imaginea grijii cu care este pregătit viitorul fotbalistic al regiunii.

„Bucătărie internă?"

S-a scris de multe ori despre Decebal Neagu, înaintașul central al Siderurgistului, unul din cei mai talentați jucători ai Galațiului. De nenumărate ori însă s-a spus, s-a constatat și s-a scris că jucătorul Neagu este și cel mai nedisciplinat din această echipă. Din păcate, tot de nenumărate ori, după fiecare abatere, mai mică sau mai mare, Neagu a fost „grațiat", și nu din „lipsă de probe" (probe erau destule și evidente), ci dintr-o atitudine etichetată de localnici „înțelegătoare", de fapt o cronică criză de slăbiciune a conducătorilor și antrenorilor echipei. Așa se face că după fiecare „iertăciune", aceștia au cules — fruct logic — cîte o nouă „atenție" din partea lui Neagu. Ultima, o perlă a genului, ar putea constitui o potrivită materie primă pentru prozatorii umoriști.

Faptul s-a petrecut cu ocazia meciului cu Politehnica București, disputat în Capitală. La acest meci, Siderurgistul s-a prezentat fără Neagu, deși acesta plecase din Galați împreună cu restul echipei. Pe drum însă, după masa colectivă luată la un restaurant din Ploiești, Neagu a dispărut pur și simplu, PĂRĂSINDU-ȘI ECHIPA înaintea unui meci foarte important (cu unul din copretendenții la categoria A, meci pierdut, în cele din urmă, la limită: 1—2). Fapta a fost judecată și reprimată de o manieră, după cum spuneam, demnă de Ilf și Petrov: „Tovarășul Neagu a primit un asemenea AVERTISMENT (!!) încît la prima abatere îl vom scoate din echipă".

...Curat pedeapsă. De ce să fie sancționat Neagu cu o binemeritată suspendare de un an, 6 luni (sau măcar 2, 3 luni, după „inima" conducerii)? Lui Neagu i s-a dat un cumplit avertisment educativ, iar după numai 3 zile a jucat meciul cu Metrom Brașov.

Cu asemenea tratament, recidivele lui Neagu nu sînt o întîmplare, ele căpătînd chiar o anumită „legitate".

Deși cei de la Siderurgistul ar putea considera intervenția noastră ca o imixtiune în problemele lor de „bucătărie internă" (așa se exprima, candid, un tovarăș), noi ne facem datoria să arătăm că o asemenea „bucătărie" poate oricînd să arunce în aer tot vaporul...

Oțelul Galați — o echipă de old-boys?

Una din cele două echipe de categoria B a Galațiului este Oțelul. O echipă care anul trecut a scăpat „la mustață" de retrogradare, iar anul acesta se zbate la limita mediocrului. Văzînd-o cum joacă, cu un ritm care-ți amintește... grija cardiacului speriat de sufocare, ești tentat să crezi că ai în față o echipă care desconsideră evident pregătirea fizică. Nu este însă adevărat. Sub conducerea antrenorului Unguroiu, echipa are un program de antrenament obișnuit, poate chiar mai forte în privința pregătirii fizice. Care-i misterul atunci? „Misterul" îți-l relevă legitimațiile jucătorilor de la Oțelul. În dreptul datei de naștere, vîrste care, judecate din punct de vedere al fotbalului, te cam cheamă... în afara terenului de joc. Cu o echipă în care mai mult de trei sferturi din jucători au peste 27 de ani (**David** — 35, **Florea** — 28, **Hulea** — 31, **Malei** — 29, **Florescu** — 30, **Cimpeanu** — 30, **Valcan** — 28, **Tomescu** 29, **Pătrașcu** 32, **Luban** 28), e greu să mai faci față nivelului crescînd al fotbalului din categoria B.

Dacă practica confirmă că unul, doi jucători mai vîrstnici — excelent pregătiți fizic — pot să dea randament în unele echipe, apoi să ai majoritatea jucătorilor cu „dispensă de vîrstă" este un lucru care nu poate decît greva randamentul ofensiv al echipei (Oțelul a înscris doar 9 goluri în acest tur), echilibrul apărării, forța generală de joc a formației.

Soluția? Una singură, clară ca „ghici ciupercă ce-i?".

Progresul Brăila plătește tributul...

Exact acum un an, după încheierea turului ediției trecute a campionatului, echipa brăileană Progresul se afla pe penultimul loc în clasamentul seriei I a categoriei B, locul 13. În actualul campionat, tot după consumarea primei sale părți, situația a suferit o minimă „corectură": echipa se află pe locul 14. Judecînd numai după aceste două repere, ai putea fi tentat să consideri că — pe parcursul unui an de zile — la Progresul Brăila nu s-a întîmplat nimic, că totul a rămas „la pămînt". Fals. În returul trecut, Progresul, cu un nou antrenor, N. Stanciu, care a știut să reducă disensiunile din echipă, rezolvînd și acute probleme disciplinare, a avut o evoluție remarcabilă, ajungînd la un moment dat să se bată chiar pentru locul 1 (Poate că unii își mai amintesc de meciul Progresul București — Progresul Brăila, din primăvara trecută, de pe stadionul Dinamo, în care învingătoarea seriei a întrecut cu mare greutate — 1—0, prin lovitură de la 11 m. în min. 81, echipa brăileană).

După demonstrația din primăvară, iubitorii fotbalului din Brăila așteptau cu încredere și speranță actualul campionat. Amară dezilUzie. Antrenorul Stanciu, cu care echipa realizase saltul din retur, a fost înlocuit... Iar unii jucători, revenind la vechi metehne, au „concurat" din nou la „scufundarea" echipei.

Acum, la sfîrșitul turului, clubul a luat o serie de măsuri hotărîte: au fost suspendați pe doi ani jucătorii Militaru, Neacșu și Buterez, iar Zgardan a fost suspendat pe 6 luni.

Măsuri energice dar, se pare, destul de tardive. Dacă conducerea clubului reacționa cu mult înainte, atunci cînd se mai putea salva și ceva din punctele aruncate pe apa Dunării, nu s-ar fi ajuns în critica situație actuală. Lipsa de operativitate a conducerii clubului, dezinteresul manifestat, au fost „plătite" cu un tribut usturător.

Datorită grijii actuale pentru tineret, fotbalul gălățean are perspective sigure. Va veni vremea cînd această regiune va culege roadele muncii depuse acum la „baza piramidei", acolo unde nu există „nume", fumuri, pretenții și... decepții pentru marea masă a iubitorilor de fotbal, acolo unde entuziasmul este cuceritor și talentele anonime luptă pentru afirmare.

Pentru ca termenul împlinirilor să nu fie însă prea îndepărtat, este necesar să fie din timp aruncate „peste bord" toate lesturile care înclină din cînd în cînd corabia...

Marius POPESCU

„Gemenele" din Galați și problemele lor

„Ancora" și „Gloria C.F.R.", cele două echipe de categoria C ființînd în Galați, sînt pe drept cuvînt considerate de localnici echipe gemene. Promovate în acest an în categoria C (prima din campionatul regional, a doua luînd naștere dintr-o fuzionare), cele două echipe ocupă cam aceeași parte a clasamentului (Ancora — locul 9, Gloria C.F.R. — locul 8), jocul lor are, de asemenea, multe puncte comune, iar problemele lor sînt, din păcate, de aceeași natură.

Ambele echipe au suferit în acest campionat de... criză de echipament. Fiind vorba de echipe care acum au promovat, faptul surprinde. Nici măcar cu un echipament cum trebuie să nu fie gratificată de club o echipă promovată într-o categorie republicană?!

Al doilea necaz comun: terenurile. Ambele echipe nu au avut la dispoziție terenuri de antrenament. Gloria C.F.R. s-a antrenat pe terenul „Metalosport", teren pe care mai curînd te așteptai să semene cineva porumb decît să facă fotbaliștii antrenament, într-atît de fidelă era asemănarea sa cu o tarla arată. Cît despre Ancora, antrenorul echipei, fostul internațional Dumitru Comșa, ne spunea că a făcut antrenamente pe „calea Prutului", pe tăpșane, pe lîngă drum... **„Unde să mai faci, în asemenea condiții, pregătirea tehnică cu jucătorii"** — se plîngea, cu deplin temei, antrenorul Comșa.

Am avut ocazia să vizitez în primăvară marele șantier naval Galați. La vreo 2—300 m. de mal, cam în dreptul halei de montare a uriașului cargou mineralier de 10.000 de tone, dat ulterior la apă, se afla terenul echipei șantierului — Ancora. Foarte mîndri de performanțele echipei lor în campionatul regional, virtual promovată în acea perioadă în „C", unii dintre constructorii-fotbaliști mi-au arătat propriul teren, frumos așezat, nu-i vorbă, dar absolut impracticabil în urma ploilor. De atunci, echipa a promovat, a jucat un tur de campionat în categoria C și abia acum, la sfîrșit, s-au gîndit tovarășii să-l gazoneze. Cam tardiv, nu vi se pare?

Pe frumosul stadion gălățean Dunărea, o fază din meciul Oțelul – Dinamo Bacău